



Dominika Wojtylak

Scenariusz warsztatów

Smocza wioska



Dominika Wojtylak – rysuje, maluje, fotografuje, ilustruje, a także bez umiaru czyta. Zarówno książki jak i obrazy traktuje jak podróże, w które coraz częściej zabiera dzieci i dorosłych, prowadząc warsztaty. Absolwentka Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie.

Grupa wiekowa: 6-10 lat.

Ilość uczestników: do 25.

Czas trwania: 60-90 minut.

Materiały do warsztatów:

- kartki A4 po jednej dla każdego (i kilka zapasowych),
- podkładki do rysowania w przypadku braku stolików,
- ołówki i gumki,
- kredki miękkie pastelowe typu bambino (najlepiej komplet na uczestnika) lub woskowe,
- kostki do gry (po jednej na uczestnika),
- plansze do gry (poniżej),
- chusty lub kawałki materiału, najlepiej białe, około 1m x 1m,
- teczki papierowe, do których dzieci zabiorą rysunki,
- stoper lub timer ze smartfona.

Przygotowanie sali:

Miejsce na stanie i siedzenie w kręgu (dywan albo jakieś poduszki pod pupy). Jeżeli nie ma stolików, to twarde podkładki do rysownia. Miejsce na wyeksponowanie narysowanych prac, np. sznurek z klamerkami rozciągnięty między haczykami, lub odpowiednia ilość glinki do przymocowania kartek do krawędzi półek (w bibliotece).

Cel warsztatów:

Stworzenie większej całości przy indywidualnej pracy (smocza społeczność podobna do siebie mimo różnic). Umiejętność łączenia oddzielnych elementów w spójny rysunek. Zabawa w zrównoważony sposób z czasem na ekspresję i na skupienie.

Przebieg zajęć:

Przywitaj się i przedstaw dzieciom.

Usiądźcie (lub stańcie) w kręgu. Jeżeli dzieci się nie znają, niech każdy po kolei powie głośno swoje imię.

Prowadzący jest najstarszym smokiem i zaprasza uczestników do odkrycia smoczej wioski. Każdy, dzięki losowaniu kostką, odkryje i narysuje jednego z mieszkańców smoczej wioski i nada mu imię. Będzie też mógł zabrać swojego smoka do domu.

Zapytaj o książki, filmy lub gry, z których dzieci znają smoki, co o nich wiedzą, jakie są różne wersje opowieści o smokach. Zapytaj o pomysły skąd się wzięły te opowieści (znaleziska po dinozaurach, bardzo stare legendy). Powtórz, że celem gry jest losowe odkrycie postaci smoków z jednej smoczej wioski i zaproś dzieci do stolików.

Rozdaj kartki, kredki, plansze i kostki.

Wytłumacz zasady zabawy pokazując planszę:

Mamy 6 rodzajów każdej części ciała, wszyscy zaczniemy od tułowia (młodszym dzieciom wyjaśnij co to tułów). Każda część ciała na planszy, to jedna runda rzucania kostką. W każdej rundzie uczestnik rzuci jeden raz kostką i narysuje to, co wylosował. Czyli na przykład głowę lub ogon danego rodzaju. To znaczy, że jeżeli w rundzie rysowania głowy wypadnie trójka, to uczestnik rysuje głowę z trzeciej kolumny, jeżeli piątka to z piątej itd. Trzeba je narysować tak, żeby łączyły się dobrze z innymi częściami ciała.

Wybieramy jedną kredkę tak, żeby cały smok miał kontur tego samego koloru i będziemy nią rysować całego smoka, a potem pokolorujemy na różne kolory. Rysujemy smoczyce lub smoki, jak kto chce.

Na każdą część ciała smoka, mamy czas, który będzie nam wyznaczał gong (po 2-3 minuty np. <https://www.youtube.com/watch?v=wiMQXOnzA5k>). W rzeczywistości po sygnale końca rundy dolicz do tego około minuty na dokończenie, jeżeli ktoś tego potrzebuje.

Możesz im pokazać jak długi czas mają rysowanie w jednej rundzie jeszcze w trakcie siedzenia w kręgu: podziel ich na grupy (przez odliczanie 1-2-3). Trzy różne grupy wydają odgłosy lotu smoka na przemian cicho i głośno np. 1 – szumi, 2 – buczy, 3 – świszczy).

Pomagasz im jak się pogubią w trakcie gry i podkreślasz, że wyzwaniem rysunku jest połączenie tych części.

Pilnujesz gongu.

Czas na dokończenie do 5 min.

Czas na kolorowanie do 15 min.

Po zakończeniu rysowania każdy podpisuje się na kartce a obok pisze imię swojego smoka (niepiszącym mogą pomóc starsi lub prowadzący). Zawiesza swój rysunek we wskazanym miejscu.

Jeżeli jest na to czas, zwłaszcza z młodszymi dziećmi, po rysowaniu zapraszasz ich do zabawy:

Zabawa w wykluwanie się smoczycich jajek

Ten, kto skończył rysować, kuca lub siada w kręgu trzymając swój rysunek i zostaje nakryty chustą (przy braku chust – własną kurtką lub swetrem). Kiedy wszystkie smoki są już pod skorupkami opowiadasz im jak wykluwają się smoki, powolutku i cicho i jakie są zdziwione po wykluciu. Na znak (np. zastukanie w "skorupkę") zaczynają się wykluwać (można wolno lub szybko). Po wyjściu spod chusty każde dziecko pokazuje swój rysunek i przedstawia smoka. Pokazujesz mu gdzie i jak może zawiesić swój rysunek lub robisz to własnoręcznie. "Wyklute smoki" składają swoje chusty, a potem zasiadają obejrzeć wszystkie rysunki razem.

Wspólne oglądanie smoczej wioski

Zapytaj, które smoki mają podobne części ciała. Zapytaj co dzieci myślą o ich usposobieniu i stopniu pokrewieństwa. Zauważ, że pomimo różnic w wyglądzie wszystkie smoki są jakby z jednego kompletu i z jednej rodziny. Zachęć do wymyślenia własnych historii ze smoczej wioski.

Jeżeli widzisz potrzebę ekspresji, możesz zakończyć tak:

Zabawa w zianie ogniem (cicho-głośno-cicho)

Możesz ich zachęcić do wrzasków, mogą nawet pobiegać ucząc się latać. Jeżeli nie, to uczysz ich tylko ziać jak małe smoczątka.































Po wrzaskach uciszasz mówiąc, jak smoki z czasem, żeby nie spalić całej wioski uczą się zapalać tylko to, co chcą. Na koniec kto chce, może wydać z siebie pożegnalny smoczy ryk.






















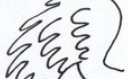

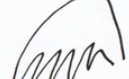


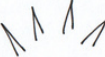

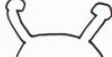

Dziękujesz dzieciom za wspólną zabawę, rozdajesz im rysunki i żegnasz się z nimi.

Książki ze smokami, do wykorzystania:

- *Kraków. Smoczy przewodnik dla dzieci* Łucja Malec-Koranjew, Aleksandra Pudełko, wyd. Szwendacze 2021
- *Jotka – łowca smoków. Smoki wysp brytyjskich* Łukasz Radecki, wyd. Zysk i S-ka
- *Księżniczki i smoki, Rycerze i smoki.* Christina Björk, wyd. Zakamarki
- *Bajka o tym, jak błędny rycerz nie uratował królowny, a smok przeszedł na wegetarianizm* Łukasz Olszacki, wyd. Papilon

Plansze do gry:

						
TUŁÓW						
GLÓWA						
OGON						
OCZY						

						
ŁAPY PRZEDNIE						
ŁAPY TYLNE						
SKRZYDŁA						
DODATKI	 JĘZYK	 KŁY	 KOLCE	 TRZECIE OKO	 ROGI	 WĄSY

Przykład smoka (kontur):



Przykład smoka (efekt końcowy):

